

som det ærede Medlem vil erindre, et Fortolkningsspørgsmaal, et Spørgsmaal om, hvorvidt Flertallet i Medfør af Loven havde Ret til at indføre den Minimumsskat, der den Gang var paa Bane. Det var altsaa et Retsspørgsmaal, en Strid om, hvorledes man skulde forstaa Bestemmelserne i Skatteloven, og det forekommer mig klart, at Mindretallet baade var berettiget og forpligtet til at bringe sine Synsmaader frem i saa Henseende. Det officielle Referat var saa kortfattet, at man vanskeligt deraf kunde danne sig et Skøn over Situationen. Men hvad Mindretallet ønskede, var blot at klarlægge sin Opfattelse for Ministeren, og det er noget helt andet, end naar man besværer sig over Anvendelsen af Loven, hvor det er givet, at Anvendelsen er fuldkommen berettiget, og at der ikke er nogen Strid om det. Hos os var det som sagt en Strid om et Retsspørgsmaal, en Strid om, hvorvidt Flertallet ikke begik et Overgreb og handlede i Strid med Loven ved den Maade, hvorpaa det optraadte.

Finansministeren (Brandes): Jeg forstod det ærede Medlem fra Give (N.C.Jensen), sidst han havde Ordet — og jeg tror, enhver maatte forstaa ham saaledes —, som om han gav Statshusmændene en almindelig Anvisning paa ikke at betale Renter og Afdrag i de kommende Terminer, fordi deres Vilkaar var saaledes, at de ikke var i Stand dertil. Det var kun det, jeg nedlagde Indsigelse imod, at man her i Rigsdagen opfordrede Statshusmændene til en saadan Fællesoptræden, og jeg erklærede overfor det ærede Medlem, at Finansministeriet var vant til, naar der forelaa et enkelt Tilfælde af, at en Statshusmand ikke kunde betale sine Renter og Afdrag, at tage dette enkelte Tilfælde op til særlig Undersøgelse, medens man ikke var forberedt paa en Fællesoptræden i denne Retning af Statshusmændene. Det ærede Medlem maa derfor ikke gøre dette til, at Finansministeren — og jeg tror ogsaa, jeg kan sige: ærede Medlemmer — ikke skulde have Følelsen af, at ikke blot enkelte Statshusmænd, men mange kan komme til at sidde i trange Kaar i den kommende Tid, maaske allerede gør det og saa maa hjælpes. Dette tror jeg det er fornødent for mig at sige til det ærede Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) sagde, at man har brugt Husmændene i Agitationen, men økonomisk Støtte maa de ikke faa. Det er en Frase, at nogle har brugt Husmændene i Agitationen, og det er ogsaa en Frase, der ingen som helst Hjemmel har i Virkeligheden, at økonomisk Støtte maa Husmændene ikke faa. For saa vidt man overhovedet vil tage mig med blandt dem, som ikke vil unde Husmændene økonomisk Støtte, er det fuldstændig uden Grund. Det, jeg har reageret imod, er den stærke Opfordring til nu at anvende den mørke Skildring af Husmændenes og Husmandsbrugenes Tilstand i al Almindelighed i agitatorisk Øjemed, som om Husmandsstanden her i Landet for den overvejende Del var i en saadan Nødtilstand, at den maatte ty til offentlig Understøttelse for overhovedet at slippe gennem den kommende Vinter. Det har jeg protesteret imod, det savner i Virkeligheden al Grund. Naturligvis er der et Mindretal indenfor Husmandsklassen, som nu faar det svært, men ogsaa i saa Henseende har jeg protesteret imod den stærke Opfordring fra forskellige og ogsaa fra det ærede Medlem til Husmændene om at søge Understøttelse. Jeg tror, det er et galt Princip at komme ind paa. Nej, vi skal hjælpe — og jeg takker det ærede Medlems for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Johannes Pedersen) for, at han sluttede sig til min Tanke i saa Henseende — ved at skaffe dem tilstrækkelige Midler til at opretholde deres dyriske Produktion, til at producere Mælk og Smør i et saadant Omfang, at de er i Stand til at eksistere ved deres egen Virksomhed. Det er det sundeste baade for Husmændene og for hele Samfundet.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Jeg husker meget godt, den Gang det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Niels Petersen) paa Mindretallets Vegne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse var hos mig sammen med en af Repræsentanterne for Socialdemokratiet angaaende den Skattevedtægt, som Flertallet i Kommunalbestyrelsen havde indstillet til Ministeriets Godkendelse. Nu sagde det ærede Medlem, at det var en Besværing over Flertallets Optræden, men hvis saa er, havde Deputationen ikke haft Held til at udtrykke det,